

Index Rerum,

- Prorogatio si fiat diuersa forma & natura & qualitate à primo actu, non erit prorogatio, sed reuocatio, ibi num. 8.
- Prorogatio termini solutionis debiti facta debitori principali, inficio & ignorante fideiussore, non præiudicat ipsi, sed imo liberatur, ibi. n. 12. ponitur prima opinio, & n. 14. contraria & communis, & n. 15. vera resolutio.
- Prorogatio compromissi facta elapso termino ipsius etiam abique iuramento valet, & sustinetur meliori modo quo potest, & sic tanquam reuocatio, ibi. num. 11.
- Prorogatio termini facta per iudicem lapso primo termino, an valeat, ibi. num. 22.
- Prorogatio compromissi facta durante primo termino, & cum eisdem qualitatibus, an censetur iuramentum primo appositum repetitum, ibi. n. 23.
- Prorogari an possit de partium consensu triennium instantiæ, 3. p. c. 5. num. 5. ubi num. 7. & seq. an cum iuramento possit prorogari ultra triennium? & num. 9. an in præiudicium iuris publici valeat prorogatio instantiæ iurata ultra triennium.
- Prorogare an possint partes decem dies à lege Regia concessos iudicibus de consistorio ad lentendum? ibi. n. 10. & seq. & num. 20. an possint prorogare partes iurisdictionem eorundem iudicum de consistorio quoad summam.
- Purgatio moræ non admittitur in contractibus, ubi est dies & pœna, 1. p. c. 56. n. 4. fallit, vt ibi. n. 5. & de materia purgationis moræ nonnulla traduntur, in 3. p. c. 17. per totum.
- Q**ualibet causa, licet iniusta, excusat à dolo, ac per consequens à pœna, 1. p. c. 61. n. 23.
- Quinta bonorum parentum potest extraneis relinquiqui, stantibus etiam liberis, quotum legitima sunt omnes facultates parentum, excepto dicto quinto, 1. p. c. 9. n. 17.
- R**atio legum huius Regni præcipientium, lucra acquisita constante matrimonio coniugibus simul cohabitanti, inter eos communicari, 1. p. c. 1. n. 67.
- Ratio semel reddita iterum reddenda est, si allegetur error calculi, 1. p. c. 40. n. 9.
- Rationes intricate, ita vt non facile intelligi possint, non videntur reddite, causam enim claram debent continere, non obscuram, vt ibi. n. 11. & 12.
- Rationem iterum reddere non tenetur qui semel eam reddidit, ibi. n. 15.
- Rationem reddere tenetur quicumque administrator vsque ad 30. annos, & librum rationis exhibere, in quo continentur sigillatim quæ hic referuntur, & inventarium legitime factum tenetur etiam exhibere, alias præsumitur error aduersus eum, & potest iurati in litteris, ibi. num. 18.
- Ratio debet reddi à capite vsque in finem, computando prius introitus & accepta, & postea data, vt his visis fiat calculatio, & liquidetur, an sit residuum necne contra vnam vel alteram partem, ibi. n. 19.
- Rationes conficiendi modus ab officialibus, quia multa recipiunt & multa transferunt ad alios, ibi. n. 20.
- Rationum actualis redditio quod fiat, iura volunt & requirunt quinque, vt ibi. n. 21.
- Rationem redditam esse vel redditam constiteri, aliud est, ibi. n. 22.
- Ratio in lege expressa, quando est generalis decisio aut particularis, tunc ratio illa generalis pro lege habetur, & decisio loco exempli est, 3. p. c. 2. n. 8.
- Ratio quando est expressa in lege, facile fit extensio, etiam in exorbitantibus & pœnalibus, & si de corrigenda lege agatur, ibi. n. 9.
- Ratio inductiua l. de his, ff. de transactio. quæ requirit, ibi. n. 10.
- Ratificatio appellationis interpositæ ab alio nomine alterius, debet fieri intra terminum datum ad appellandum, 1. p. c. 49. n. 2.
- Reconuentio an & quando habeat locum in causa spolijs remissis, 3. p. c. 19. n. 11.
- Redditus beneficij possunt clerico fideiubenti interdici & capi in causam iudicati, donec soluat, 1. p. c. 72. n. 3.
- Refutationes, quas faciunt minores administratoribus suis, cum iuramento super administratione tutelæ sunt validæ, 1. p. c. 40. n. 6. ubi hoc limitatur, vt non procedat, vt ibi. n. 7.
- Regulam qui habet pro se, fundatam habet suam intentionem, in casibus non exceptis nec determinatis, 1. part. c. 1. num. 64.
- Regula iuris, quod non potest quis venire contra factum proprium, quomodo intelligatur, ibi. n. 99.
- Regule, cum qui certus est, de reg. iur. in 6. intellectus, 1. p. c. 61. n. 4.
- Relictum Ecclesiæ pro sepultura, tacite videtur adimpleri, si alibi testator eligat sepulturam, 2. part. cap. 4. num. 7.
- Remissio tacita de qua in lege, cum oportet, & si autem res, C. de bon. quæ liber. an valeat statim, vel egeat ipsius morte ad confirmationem, in 1. part. cap. 4. num. 14.
- Remissio regulariter non habet locum in contractibus, 3. p. c. 16. n. 1. nisi quando contrahens destinavit in certo loco solutionem, & ibi se præsentare personaliter promittit, ibi. num. 3.
- Remissio habet locum in contractibus, quando debitor cum iuramento promittit se litigaturum, vel responsum in loco contractus, ibi. num. 5.
- Renuntiatio hypothecæ competentis pro dote firmatur iuramento, 1. part. c. 1. num. 19.
- Renuntiare an possit saltem cum iuramento in simulatione donationis, 1. p. c. 7. n. 2.
- Renuntiare licet quis possit iuri pro se introducto, iuri tamen alterius in ipsius præiudicium minime potest, 1. part. c. 9. n. 6.
- Renuntiare an possit l. si vnquam, C. de reuoc. don. saltem iuramento, ibi. n. 8. & 11.
- Renuntiare an possit cum iuramento legi præcipienti ne ultra decimam partem bonorum mariti detur in arhis, 1. p. c. 14. num. 2.
- Renuntiare potest appellationi etiam per vnum ex litigantibus, 1. p. c. 16. n. 44. & 45.
- Renuntiatio nobilitatis non est admittenda, quando ex ea derogaretur nobilitati in vniuersum, nempe quoad aliquod ignominiosum supplicium nobili inferendum, ibi. n. 46.
- Renuntiare non potest maritus etiam cum iuramento

& Verborum.

- mento beneficio, quod habet ne ab vxore in solidum conueniatur, ibi. n. 47. & 49.
- Renuntiare non potest quis nec prodece ea, quæ non à patre, sed à genere habuit, n. 5. ibi.
- Renuntiare non potest legi prohibitiuæ, ibi. num. 59.
- Renuntiare non potest Senator priuilegio sibi à iure communi veteri iam hodie correcto concessio, ne liberam vxorem ducere possit, ibi. n. 60.
- Renuntiatio nobilitatis an firmetur iuramento, ibi. n. 62.
- Renuntiatum an videatur beneficio ne quis conueniatur, nisi in quantum facere potest, & beneficio incertandi per clausulam renuntiationis omni legum & iuris auxilio cum iuramento, ibi. n. 63.
- Renuntiare minime potest iuramento calumnix, nec ex consuetudine præscripta remitti potest, ibidem, n. 64.
- Renuntiatio tacita plus roboris interdum de iure sortitur, quam renuntiatio expressa, ibi. num. 71.
- Renuntiare non potest cap. Odoatus, de solutionib. extra, 1. part. cap. 17. n. 14. & an si cum iuramento ei renuntietur, valeat renuntiatio, ibidem, numer. 35.
- Renuntiare an possit cessione bonorum etiam cum iuramento, 1. part. c. 18. per tot.
- Renuntiatio generalis hereditatis futuræ non comprehendit legitimam renuntiantis, 1. p. c. 19. n. 1. Idem in patre renuntiante, n. 2. & an si renuntiatio hæc firmetur iuramento, valeat, ibi. n. 3. & 4.
- Renuntiatio generalis omnis legum beneficij an comprehendat Velleianum, 1. part. cap. 20. numer. 8. & casus in practica contingens circa hoc ponitur, numer. 9.
- Renuntiare non potest sine iuramento per fideiussores, tit. C. ne fideiuss. dor. dentur, cum iuramento autem potest, 1. part. c. 21. n. 13. & 14.
- Renuntiare potest beneficio authent. hoc ita, C. de duobus reis, & authent. presentis, C. de fideiuss. & facta dicta renuntiatione non requiritur excusio, 1. part. c. 23. numer. 9. & 21. & numer. sequent. limitatur hoc.
- Renuntiatum videtur omnibus exceptionibus in fauorem renuntiantis facientibus, tam de iure ciuili, quam municipali, per clausulam generalem renuntiationis, & alij omni legum auxilio pro se facienti, ibi. n. 25.
- Renuntiatio generalis casuum fortuitorum in contractibus facta valet & tenet, 1. part. c. 24. num. 1.
- Renuntiatio generalis casuum fortuitorum in iudicijs facta non valet, nisi fiat specialis, ibi. n. 2. & n. 3. ponitur ratio differentie.
- Renuntiatio generalis post aliquos casus fortuitos specialiter renuntiatos bene valet, tam in iudicijs quam in contractibus, ibi. n. 3.
- Renuntiare potest legi, sed & si quis, §. quæ situm, ff. si quis caut. ibi. n. 5.
- Renuntiatio generalis casuum fortuitorum, in casibus in quibus valet, an comprehendat insolitos & incogitatos, & grauiore expressis, ibi. n. 6.
- Renuntians casui fortuito, opinato vel inopinato, solito vel insolito, an teneatur etiam de casu insolito, & nunquam contingenti, ibi. n. 7. & n. 8. qualis dicatur casus insolitus & inopinatus.
- Renuntiare an videatur casibus fortuitis suscipiens in se periculum, vel omne periculum, ibi. n. 10.
- Renuntiatio generalis casuum fortuitorum adiecto iuramento ad quos casus extendatur, ibi. n. 11. & seqq.
- Renuntiatio simplex iuris de futuro non valet, nisi fiat per pactum, ratione differentie inter pactum, & renuntiationem assignatur, 1. part. c. 25. n. 1.
- Renuntiatio simplex iuris de futuro bene firmatur iuramento, ibi. n. 3.
- Renuntiatio simplex iuris de futuro si fiat iniudicio, bene valet & tenet, ibi. n. 3.
- Renuntiatio generalis remediorum quibus quis possit venire aduersus contractum, non tollit remedium, l. 2. C. de rescin. vend. cum similibus, 1. part. c. 26. n. 1.
- Renuntiatio specialis d. l. 2. §. fin. bene valet & tenet ibidem, n. 2. etiam si dicta renuntiatio fiat in eodem instrumento in continenti ibi. num. 3.
- Renuntiatio d. l. 2. valebit à fortiori si sit iurata, ibi. n. 4.
- Renuntiare possunt d. l. i. rusticus & mulier, ibi. num. 9.
- Renuntiatio conditionis indebiti, & conditionis sine causa, & omnis legum auxilij nil valet, quo minus renuntians possit repetere pecuniam indebite solutam, 1. p. c. 17. n. 1.
- Renuntiatio conditionis indebiti an firmetur iuramento, ibi. n. 5.
- Renuntiatio proprij fori & submissio alterius potest reuocari ante litem contestatam, & de alijs in materia, 1. p. c. 28. per tot. & ibi. n. 6. quod dicta renuntiatio, si non reuocetur, operatur, vt partes præcise compellantur seruare conuentionem.
- Renuntiare an possit per debitorem beneficio authent. hoc nisi debitor, C. de solut. 1. p. 29. num. 3.
- Renuntiare an possit olim, & hodie exceptioni non numerate pecuniæ, 1. part. cap. 37. n. 9. & n. 10. an cum iuramento possit.
- Renuntiatio reductionis ad arbitrium boni viri, an valeat, & an possit renuntiare enormior, & enormissima læsio, ibi. n. 11. quæ dicatur magna quantitas in proposito, ad hoc vt possit peti reductio ad arbitrium boni viri, & n. 23. an sint veræ cautelæ Doctorum tradite ad hoc, vt non possit peti dicta reductio.
- Renuntiatio iurata hereditatis pupilli tantum facta per eius substitutum an valeat, 1. p. c. 42. n. 5. & n. 6. qualiter si fiat consentiente pupillo, & perseverante in consensu vsque ad mortem, valet & tenet.
- Renuntiare an possit iuramento Senatusconsulto Macedoniano per filiamfamil. & an tunc iuramentum tantum sit seruandum, vel etiam renuntiatio, 1. p. c. 43. n. 1. & seqq.
- Renuntiatio iurata mulieris hypothecæ introducende in bonis mariti pro restitutione dotis an valeat, 1. p. c. 46. n. 13.
- Renuntiatio, vel pactum de non probando per testes factum in iudicio, valet & tenet abque iuramento, propter valorem & auctoritatem iudicij, 1. p. cap. 66. n. 7.
- Renuntiatio, seu pactum iuris de futuro non competentis

Index Rerum.

petentis re, neque spe, an valeat, vel non, 2. part. c. 5. n. 3.

Renuntiatio non potest l. de his, ff. de transact. 3. p. c. 2. n. 19. & n. 26. cum iuramento.

Renuntiare non potest etiam cum iuramento statuto concernendi publicam utilitatem, 3. p. c. 5. num. 3.

Renuntiare non potest quis defensionibus suis in causis criminalibus, neque termino sibi dato ad eas probandas, 3. p. c. 10. n. 1. & n. 2. hoc intelligitur.

Renuntio proprii fori operator, vt in contractibus habeat locum remissio, 3. p. c. 16. n. 4.

Renuntio spoliati post spoliium facta cum iuramento super ipso spolio an impediatur restitutionem, quæ alias spoliato ante omnia fieri debebat, optima questio, 3. p. c. 19. n. 21.

Renuntio spontanea petitorij in profanis, an obstat in possessio, ibi. n. 23.

Repudiatio facta de bonis viuentis, non nocet repudiatio, 3. p. c. 5. n. 2. vbi limitatur in n. 2.

Repudiatio, renuntio, vel pactum hæreditatis alicuius viuentis incerti bene valet & tenet, si fiat per verba respicientia in futurum, ibi. num. 4.

Repudiatio iurata hæreditatis viuentis bene valet, ibi. n. 7.

Res legata tradita postea per testatorem, an per eundem possit reuocari, 1. p. c. 12. n. 15.

Rescriptum Summi Pontificis ad canonicam & præbendam primo vacaturam in Ecclesia, non extenditur, nec habet locum in Ecclesia, in qua adest certus numerus canonicorum confirmatus iuramento, 1. p. c. 65. n. 3.

Rescripta seu indulta principum de aliquo spoliando, vel priuando sua possessione, vel de eo capiendo propria auctoritate, intelliguntur iuris ordine seruato, & non alias, 3. p. c. 19. n. 4.

Restitutio in integrum non potest fieri contra testamentum adulti, 1. p. c. 13. n. 2.

Restitutio an possit priuatus aduersus sententiam contra se latam propter instrumenta de nouo reperia, & quando & quomodo, 3. p. c. 8. n. 8.

Reus si lite pendente super interdicto renouendæ spoliauerit a reorem, potest implorari officium iudicis pro restitutione possessionis interdicto recuperanda, antequam decidatur lis pendens super interdicto renouendæ, 3. p. c. 19. n. 12.

Reus an possit cum iuramento defensionibus suis renuntiare in casibus criminalibus, 3. part. cap. 10. numer. 8.

Reus qui in prima dilatione sibi data ad probandum non probauit defensiones suas, an cæteris dilatoriis possit renuntiare, ibi. n. 6.

Reus qui legitime iuris ordine seruato confessus est delictum, an possit defensionibus suis renouare, ibi. n. 5.

Reus in criminalibus an possit defensionibus renuntiare, quando est dubium, an sibi competant, ibi. n. 4. & 5.

Reus in criminalibus, vbi pena corporalis venit imponenda, testes contra se productos, pro reproductis habere non potest, ibi. n. 3.

Reus qui non præcedentibus legitimis iudiciis fuit tortus, & constituitur delictum, etiam si perferret, non potest ex illa confessione condemnari, 1. part. cap. 37. n. 15.

Reus confessus positiones aduersarij, dolo inductus ab eo potest quandoque reuocare prædictam suam confessionem, 1. p. c. 27. n. 8.

Reuocans primum testamentum iuratum, an sit petiurus, 1. part. c. 27. n. 5.

Rex vel Episcopus non possunt alienare, etiam cum iuramento in præiudicium dignitatis, 1. part. cap. 52. n. 17.

S

Sacerdos tanquam persona publica, an possit alteri stipulari, 1. p. c. 36. n. 2.

Salarium aduocatorum licet non sit promissum, taxari debet per iudicem, 1. p. c. 64. n. 2.

Salarium famulorum licet non sit promissum certum, debetur eis ex bono & æquo, vbi est consuetudo, secus alias vbi est consuetudo quod famulis non detur salarium, vt contingit in famulis scholasticorum, ibi. n. 3.

Salarium deputatum semper videtur tacite constitutum electo ad sedem non facta mentione salarij, ibi. n. 5.

Saluus conductus concessus per maiorem partem creditorum, vel per Regem, non extenditur ad debitum iuratum, 1. p. c. 65. n. 1. & 2.

Scientia testamenti præsumitur in herede extraneo postquam adierit hæreditatem, secus in necessariis tantum hæreditibus, 3. part. c. 2. n. 12. & quid in suis & necessariis, n. 13. & n. 14. quid de contentis in codicillis.

Scriptura ex quacunque publica dux præsumptione oriuntur altera veritatis & altera solemnitatis, 1. p. c. 40. n. 17.

Senator non potest renuntiare privilegio sibi à iure communi veteri iam hodie correcto concessio, ne liberam uxorem ducere possit, 1. part. c. 16. n. 60.

Sententia rescindi debet ex causa vsuraria, etiam si debitor passus sit se vinci, omittendo exceptionem vsurariam, 1. p. c. 2. n. 12.

Sententia lata contra principalem mandatur reiecta via executioni contra eius fideiussorem de iudicato soluendo absque nouo processu, quod secus est in fideiussore contractus, 3. p. c. 1. num. 37.

Sententia lata non viso testamento, non retractatur prætextu testamenti nouiter reperti, 3. part. cap. 2. n. 27.

Sententia lata post terminum instantiæ lapsam, est nulla tanquam à non iudice lata & prima transit in rem iudicatam, 3. p. c. 5. n. 11.

Sententia lata post terminum præfixum iudici & iurisdictioni est nulla, & pena debetur, secus si terminus fuerit præfixus iudici tantum, quia tunc sententia lata post dictum terminum valet & tenet, & iudex punitur, ibi. n. 13.

Sententia recte lata non retractatur prætextu nouorum instrumentorum, nisi in negotio publico ex causa, 3. p. c. 7. n. 4.

Sententia non retractatur rebus de nouo productis, ibi. n. 5. & n. 6. limitatur.

Sententia lata ex iuramento necessario, speciale est, vt retractetur per instrumenta de nouo reperia, restitutione tamen petita, 3. part. c. 10. & 11. & n. 12. quo tempore debet per hærestitutio, & n. 13. quod est opus noua instantia.

Sepulchrum eligere potest quilibet propriam, vel etiam alienam, & si eam non elegit, sepeliendus est in sepulchro maiorum suorum, vel si id non habet, in Ecclesia parochiali ipsius vbi audiebat diuina officia, & recipiebat Sacramenta, 2. p. c. 4. n. 1.

Sepul

& Verborum.

Sepulchrum potest quis eligere apud Ecclesiam Prædicatorem, vel Minorum, & ipsi possunt eum ibi libere sepelire, soluta tamen quarta Ecclesie parochialis, ibi. n. 2. & n. 3. refertur Bulla sanctissimi Papæ nostri super hoc.

Sepulchrum eligens promittens cum iuramento se non reuocaturum, aut mutaturum electionem hanc, velsi iuret electurum talem sepulchrum & non alibi, an valeat & confirmetur electio hæc iuramento taliter quod mutari non possit, ibi. num. 11.

Socius ratione societatis non tenetur ultra quam facere possit, præterquam si habet officium ex quo posset se sustentare, quia tunc in solidum tenetur soluere, 1. part. c. 17. n. 16.

Socius iurans integre soluere & non opponere exceptionem aliquam iuris, vel facti non habet beneficium ne conueniatur ultra quam facere potest, quod alias haberet, ibi. n. 37.

Societas plurimum morte naturali vnus ex sociis finitur, nisi aliter conueniant à principio, 1. part. cap. 48. numer. 1.

Societas licet morte finiatur, videtur tamen profecuta & renouata ex titulo seu præfatione codicis, & si in præfatione codicis sit mentio vnus tantum socij, eo videtur soluta, ibi. n. 3.

Societas videtur reuocata inter coniugem superstitem & hæredes mortui coniugis permanentibus bonis simul, & non diuisis, ibi. n. 4.

Societas vestigialium transit ad hæredem defuncti, si hoc actum sit, ibi. n. 6.

Societas iurata pro se & hæredibus suis an transeat ad primos tantum hæredes, vel ad vltiores etiam, ibi. n. 7.

Societas vestigialium pro se & hæredibus an transeat ad primos tantum hæredes, vel ad vltiores, ibi. numer. 8.

Societas contracta ad tempus pluribus de causis potest solui ad petitionem vnus altero socio inuito, 1. part. cap. 58. n. 7.

Socius intemptissime discedens à societate inuitis sociis tenetur eis soluere damnum, & interesse, quod ob hanc causam sociis subsequatur, nisi aliud conuenit, ibi. n. 8.

Societas vel communio in perpetuum inuita valet, si per contrahentes intelligitur hoc quousque alter illorum viuat, & sic per totum tempus vitæ suæ, & non amplius, ibi. n. 20.

Socius si conueniatur à socio ratione & iudicio societatis, non tenetur ultra quam facere potest, & hoc ampliatur aliquibus modis, 3. p. c. 15. num. 1.

Socio conuenuto à socio ratione societatis debet relinquere ex quo viuere possit, & sic conuenitur in quantum facere potest, deducto ne eget arbitrio iudicis, ibi. numer. 2.

Socio conuenuto à socio relinquenda sunt alimenta secundum tempus, quod potest viuere attempta computatione leg. hæreditatum, ff. ad legem Falcid. ibidem, n. 3.

Socius in solidum conuenitur à socio inope, qui non habet unde secat, nisi ex illo credito, ibidem, numer. 4.

Socius qui ex sua persona potest querere victum, vt quia habet artem vel officium, conuenitur in solidum à socio non relictis sibi alimentis, ibi. n. 5.

Socius, qui non conuenitur, ultra quam facere possit ratione societatis debet nudam cautionem præstare de soluendo residuo, quando ad

pinguiorem fortunam perueniret, ibi. n. 9.

Socius quando conuenitur in quantum facere potest, non deducit as alienum, ibi. n. 18.

Socius, qui cum iuramento promissis sociis suis integre soluere, seu nullam iuris vel facti exceptionem opponere, non gaudet hoc beneficium ne conueniatur, &c. Et idem est in donatore & in cæteris personis cum iuramento supra dicto promittentibus quibus dictum beneficium alias competat, ibi. n. 58.

Solemnitas requisita in alienatione rei Ecclesiasticæ, an præsumatur ex diuina possessione remissive, 1. p. c. 52. n. 2.

Solutum indebite ex causa iudicati an possit repeti, 3. part. cap. 7. numer. 3. & sequent. præcipue, numer. 7.

Spoliatus ante omnia est restituendus non admissa probatione proprietatis, etiam si offeratur in continenti, 3. p. c. 19. n. 1. & 9. vbi. n. 2. ampliatur.

Spoliatus à iudice iuris ordine non seruato ante omnia restituendus est, ibi. n. 3.

Spoliatus à iudice in beneficialibus iuris ordine prætermisso ante omnia est restituendus cum redditibus, n. 5.

Spoliatus non est ante omnia restituendus, quando facta restitutione, causa proprietatis non remaneret salua, quia possessio non posset postea de facili recuperari, ibi. n. 13.

Spoliatus inhabilis ad tenendum & possidendum non est ante omnia restituendus, nisi prius titulo ostendo & habilitatione, ibi. num. 18.

Sponsus, qui non vult coniugalem consensum præstare, mortaliter peccat, 1. p. c. 51. n. 5.

Sponsalia prima de futuro præferuntur secundis sponsalibus de futuro etiam iuratis, d. 1. part. cap. 51. n. 6. & 30.

Sponsalia de futuro non censentur prohibita matrimonio prohibito, quando est diuersa ratio, ibidem, n. 11.

Sponsalia de futuro an hodie attentio sacro Concilio Tridentino transeat in matrimonium de præsentis per carnis copulam subsequutam, ibi. n. 12. & seqq.

Sponsalia de futuro, vel condicionalia de iure communi efficiuntur de præsentis per carnis copulam subsequutam, etiam si alia sponsalia de futuro præcesserint, ibi. n. 13. & n. 16. eius ratio.

Sponsalia de futuro subsequuta copula animo fornicatio non transeunt in matrimonium de præsentis, etiam attentio iure communi in foro conscientie, licet in foro exteriori iudicatum sit pro matrimonio, non admissa probatione in contrarium, ibi. n. 14.

Sponsa de futuro reddens debitum sponso id petenti, si ipsa credit, quod ipse accedit cum affectu matrimoniali, non peccat, ibi. n. 17.

Sponsalia de futuro licet hodie non transeat in matrimonium de præsentis per carnis copulam subsequutam, bene tamen valet & tenet, & possunt sic contrahentes cogi ad ea implenda, ibi. n. 19.

Sponsalia de futuro an hodie efficiantur de præsentis subsequuta copula post missiones Concilij Tridentini factas vel remissas ab Episcopo nullo subsistere impedimento, contractu matrimonij de præsentis minime præcedente, ibi. n. 20.

Sponsalia

Index Rerum,

Sponsalia de presenti contracta ab impuberibus, maioribus tamen septennio licet non valeant de presenti aetate prohibente, iuris tamen interpretatio valet, *vt de futuro*, *ibid.* n. 2. 8.

Sponsalia de futuro non transeunt de iure communi in matrimonium de presenti per nexum copulae, copula ipsa non sequuta, *ibi.* n. 36.

Sponsalia de futuro iurata inuicem partium consensu dissoluantur, *1. p. c. 35. n. 4.*

Sponsus habens filios legitimos ex altero matrimonio, non potest sponsa suae dare vestitus & iocalia ultra quintum bonorum suorum etiam cum iuramento in praedictum legitimum filiorum, *1. p. par. cap. 14. numer. 7.*

Statutum de praestanda licentia a viro mulieri ad contrahendum, nedum est introductum favore mariti, sed & ipsius vxoris propter ipsius imbecillitatem, & ne facilitate decipiatur, *1. p. c. 1. numer. 49.*

Statuta ciuitatis, vel villae ad hoc vt obseruentur, & secundum ea iudicetur, an requiratur, quod sint confirmata, vel vsu approbata, *1. p. c. 38. numer. 1.*

Statutorum confirmatio in locis dominorum temporalium sufficit per ipsos fieri, *ibid.* n. 2.

Statuta quae sunt bona & secundum exigentiam & conseruationem publicam, vel quae sunt super virtualibus, vel similibus negotiis spectantibus ad bonam reip. gubernationem, non egent confirmatione, sed seruanda sunt statim, *ibid.* n. 4. & numer. 12. ampliatur.

Statuti, vel priuilegij confirmatio quotiescunque fieri debet, inducitur per iuramentum Regis de seruandis statutis vel priuilegiis illius ciuitatis vel villae, *ibidem.* n. 5.

Statutorum vel priuilegiorum generalis confirmatio non extenditur ad statuta iniusta, illicita vel iuri contraria, vel quae possunt ius nouum inducere, etiam si dicta confirmatio fiat cum clausula ex certa scientia, & praeterea referatur ad actus validos, & non inuoluit n. 6.

Statuta ciuitatis, vel villae si non sint confirmata ad hoc vt obseruentur, debet probari eorum vsus, *ibidem.* n. 8.

Statutum iuratum potest per eosdem statuentes reuocari, *2. p. c. 1. n. 4.*

Statuto vel lege introduci potest, quod mulier non possit testari, neque sepulturam eligere absque consensu duorum consanguineorum, vel licentia viri, *2. p. c. 4. n. 3.*

Statutum iuratum factum a ciuibus, an possit per eosdem reuocari? *1. p. c. 38. n. 16.*

Stipulatio in casu l. si conuenit, ff. de iurisd. omn. iud. non obligat praesice, sed ad poenam vel interesse, *1. p. c. 28. n. 4.*

Stipulatio non solemniter facta, adiecto tamen iuramento valet meliori modo quo potest, *1. par. c. 34. n. 5.*

Stipulatio alteri per alterum facta, non valet, *1. p. c. 36. n. 1.* vbi aliqua persona excipiuntur, & quid iure Canonico & Regio. n. 3.

Stipulatio, promissio, seu quilibet alius contractus factus licet mero iure valeat, si tamen ex eo agatur, potest obici exceptio doli mali, ita quod sic obligatus soluere non teneatur, *1. p. c. 4. n. 1.* idem est in confessione & fideiussione sine causa, *ibi.* n. 2. vbi quod causa debet esse apta, certa, & intelligibilis.

Stipulatio iudicialis facta per procuratorem acquiritur domino sine cessione, *1. p. c. 68. n. 2.*

Sublato iure agendi est sublato ius excipiendi, quando vitiumque competit ex eodem fonte exemplum assignatur, *1. p. c. 1. n. 23.*

Substitutio, quae non potest valere iure directo, valet iure obliquo, si adiciatur iuramentum, *2. p. c. 2. n. 18.*

Substitutus pupillaris non potest pacisci super haereditate pupilli viuentis, *1. p. c. 42. n. 1.* nisi cum iuramento, *ibi.* n. 2. & seq.

Suscipiens in se periculum, vel omne periculum, an per hoc videatur renuntiare casibus fortuitis, *1. par. cap. 24. n. 10.*

T

Tabellioni aserenti in instrumento se certiorasse mulierem de beneficio Velliani sibi competentem, & ei renuntiasse, an sit credendum, *1. p. c. 20. n. 3.* & an hoc casu requiratur, quod in instrumento sit insertus tenor Velleiani, *ibid.* n. 4.

Tabellio complens scripturam ex Tabellionis mortui protocollo potest apponere clausulas consuetas, & an renuntiationem Velleiani apponere possit? *1. par. c. 61. n. 15.*

Tabellio potest apponere hypothecam in instrumento, licet a partibus non dicatur, vel censetur apponit, si est consuetum apponi, *n. 26.*

Tabellio in scriptura coram se celebrata non potest apponere iuramentum, nisi a partibus expressse praestetur, etiam si sit dictum, quod fiat scriptura ad consilium sapientis, *ibid.* n. 27.

Tacita hypothea inducitur a iure in rebus mariti pro restitutione dotis, & in bonis mulieris promissa praestanda, vel rebus dotalibus cuius, *1. par. c. 46. n. 1.*

Tacita hypothea in bonis mariti, quando inducatur pro restitutione bonorum paraphernalium, *ibi.* n. 2.

Tacita hypothea an inducatur pro alimentis praestandis vxori in bonis mariti, & pro medietate lucrorum constante matrimonio acquiritorum, *ibidem.* n. 5. & 6.

Tacita hypothea praefertur omnibus hypotheis posterioribus, siue tacitis, siue expressis *ibid.* numer. 7.

Tacita hypothea inducitur a iure in bonis mariti pro restitutione dotis, a quo tempore incipiat & contrahatur, *ibi.* n. 8. & quid de expressa, *ibid.* n. 10.

Tacita hypothea inducitur a iure pro restitutione dotis, non cessat, si mulier ad id recipiat speciale pignus *ibi.* n. 12.

Tempus legale potest prorogari quando est appositum in fauorem partium, secus si sit appositum iurisdictioni ordinariae, *3. p. c. 5. n. 14.*

Terminus praesixus iurisdictioni, vel iudici & iurisdictioni an possit prorogari propter magnitudinem causae, vel propter plures in casibus maioribus ab interlocutoria appellationes, vel propter testes ultramarinos, *3. p. c. 5. n. 16.*

Terminus ultramarinus locum non habet in causis appellationum delatis ad consistorium ciuitatis, vel villae, *ex l. Regia.* *ibi.* n. 16.

Tertia pars bonorum parentum, non est legitima filiorum respectu ipsorum, *1. p. c. 9. n. 16.*

Testator vel lex, quando aliquid omisit, de quo si fuisset interrogatus disposuisset haberet pro disposito, *1. p. c. 9. n. 2.*

Testator qui constituit se habuisset ex bonis

com

& Verborum.

communibus, vel ex vltis tantum, an postea conualescens possit conueniri ex dicta sua confessione, *1. p. c. 54. n. 5.*

Testator licet in testamento magis verba dicere videatur vt disponat, quam vt probationem inducat, id tamen fallit, si interueniat iuramentum, *ibid.* n. 17.

Testator si dixit lego pro anima mea, & non dixit plus, valet legatum fauore religionis, & commissarius potest disponere in quantitate, de qua hic, *1. par. c. 64. n. 7. & 9.*

Testator si mandet omnia per eum extorta restitui, haec incertitudo certificabitur summarie per investigationem Episcopi, *ibid.* n. 9.

Testator si dicat haeres meus dato pauperibus ex meis bonis, nec summam adscripserit, valet huiusmodi legatum, & declarabitur pauperes esse ex domicilio testatoris, *ibid.* n. 11.

Testamentum primum iuratum an possit reuocari, *2. p. c. 1. n. 2.* & quod mentio eius in secundo fieri debet, ad hoc vt reuocetur, *ibid.* n. 16.

Testamentum primum iuratum an tollatur per secundum etiam iuratum, *ibid.* n. 8.

Testamentum fieri posse irreuocabile secundum cautelam Cæpollæ, qui tamen improbat, *ibidem.* numer. 19.

Testamentum valet etiam si legitima relinquatur filio titulo legati, si adiecta sit clausula codicillaris, *2. par. c. 3. n. 8.*

Testes licet produci non possint post didicita testificata, poterit tamen pars dare secreto nomina testium iudici, qui ex suo officio eos recipiat, & an sit vera haec cautela, *1. p. c. 66. n. 5.*

Testes deponentes de notorio debent reddere rationem etiam non interrogati, sicut quando deponunt de fama, *1. p. c. 70. n. 6.*

Titulus institutionis inducitur quando pater reliquit aliquid filio titulo particulari pro sua legitima, & non dixit titulo institutionis, si adiecta sit clausula quod volebat testamentum valere omni meliori modo quo potest, *2. p. c. 3. n. 7.*

Transactio est contractus, *1. p. c. 60. n. 8. & n. 9.* quae continere debeat vt firmissima sit.

Transactio iurata quando non valet vt transactio, valet vt pactum nudum, *2. p. c. 2. n. 6.*

Transactio fit super re dubia & lite incerta vel timore litis, *3. p. c. 2. n. 1.*

Transactio deriuatur a praepositione trans & nomine actio, quasi transitus ab actione, *ibid.* numer. 2.

Transactio super contentis in testamento non valet, nisi visis vel cognitis verbis testamenti, *ibid.* n. 2.

Transactio in casu l. de his, ff. de transactio. ad hoc vt valeat, non requiritur quod transigentes inspererint testamentum, super quod transigunt, ob hoc ipsum vt transigant, sed sufficit quod aliter habeant eius notitiam, *ibid.* n. 11.

Transigentes sufficit quod sciant contenta in testamento eo aperto per relationem notarij vel testium, ob alias certo sciant, si tamen ex relatione ista pendere error, non valet transactio, *ibid.* n. 15.

Transactio non valet quando haeres transigens deceptus fuit, quia non vidit testamentum, *ibid.* n. 17.

Transactio facta cum debitore haereditatis bene valet, etiam si fiat non visis nec cognitis verbis testamenti, *ibid.* n. 18.

Transactio iurata non visis nec cognitis verbis testamenti facta cum clausula generali renuntiationis omni legum auxilio, an valeat non visis nec cognitis verbis testamenti, difficultis quaestio, *ibid.* n. 20. & non valet in supra dicto casu, si haeres dolo induxerit remittentem ad sic transigendum, *ibid.* n. 21. & n. 22. alius casus ponitur vbi etiam non valet, & n. 23. alius & n. 25. quid si adsit error?

Transactio iurata facta super alimentis futuris inconsulto praetore an valeat, *3. p. c. 3. n. 3. & seqq.* & n. 1. an possit fieri transactio super alimentis in vltima voluntate vel donatione causa mortis relicta, traditur.

Transigens cum iuramento super alimentis futuris, haeres post transactionem ad summam inopiam peruenit, poterit obtenta absolutioe ad iuramento alimenta exigere, *ibid.* n. 6. & n. 8. idem si a primo id notorie constaret, asseritur.

Transactio iurata super futuris alimentis non valet, quando prius alimentarius iurauit super eis se minime transacturum, *ibid.* n. 9.

Transactio facta post sententiam, quae transit in rem iudicatam est nullius momenti, & ratio huius assignatur, *3. p. c. 4. numer. 1.* ponitur fallentia.

Transactio etiam in criminalibus fieri non potest post sententiam, quae transit in rem iudicatam, *ibid.* n. 3. vbi n. 4. ponitur fallentia.

Transactio facta post sententiam quae transit in rem iudicatam, non solum non valet vt transactio, sed nec vt pactum nudum, *ibid.* n. 5.

Transactio facta post sententiam transactam in rem iudicatam valet adiecta clausula, non obstante re iudicata, *ibid.* n. 8.

Tutor licet iure communi possit a pupillo emere palam & bona fide, iure tamen Regio non potest sub certis penis, *1. p. c. 40. n. 1.*

Tutor necessarius ad hoc vt tutela sit valida, an teneatur in ipsius creatione specialiter promittere quod pupilli defensionem absque vlla dilatione suscipiat, vel sufficit? *10. id.* id promittat verbis generalibus aequipollentibus tamen, *1. p. c. 73. n. 1.*

V

Valor rei quomodo aestimari vel liquidari debet, *1. p. c. 1. n. 30. 31. & 32.*

Vendere carius an liceat rem, quae fructus producit, propterea quod pertij solutio differret, *1. p. c. 2. numer. 6.*

Venditio omnium bonorum praesentium & futurorum bene valet, *1. p. c. 11. n. 6.*

Venditione facta plurimum rerum vnico pretio luctum vnus cum damno alterius compensatur & contra, *1. p. c. 26. n. 12.*

Venditor quid petere possit, si res sibi vendita sit alij obligata sub conditione non declarata sibi illa obligatione, *ibid.* n. 16.

Vendita re duobus vel donata in solidum primo vni & postea alij, praefertur ille, cui prius tradita fuerit, *1. p. c. 30. n. 1.*

Venditio facta a minore in fauorem sui administratoris an firmetur iuramento, *1. p. c. 40. numer. 3. & seqq.*

Venditor ex natura contractus venditionis teneatur de euictione, *1. p. c. 61. numer. 1. & ibi.* numer. 10. ponitur fallentia.

Venditor etiam si sit requisitus, non teneatur si nolit

Index Rerum, & Verborum.

- nolite in se assumere litem motam, nisi actor expresse id promiserit, ibid. n.11.
- Venditor si velit potest in se assumere causam actore invito, ibid. n.14.
- Venditor an possit renuntiare casibus in quibus de iure Regio non tenetur de cuiusdione: ibid. num. 19.
- Venditor, qui se obligavit defendere emptorem, & promissit cuiusdione, tenetur etiam si res sit euicta per imperitiam iudicis, ibid. n.17.
- Verbum conuenio simpliciter appositum in scriptura non inducit stipulationem solemnem, 1. p. cap. 28. n.2.
- Verba, quae non possunt proprie cum sententia saluari, debent impropriari, 1. p. c. 49. n.9.
- Verba promissoria in futurum contrahendi requiruntur in sponsalibus de futuro, in matrimonio autem verba de praesenti consensum exprimentia, 1. p. c. 51. n.29.
- Verba enunciativa etiam propter alium finem emissa fauore praesentis causae, inducunt dispositionem, 1. p. c. 54. n.4.
- Verba deprecatoria constituunt debitorem in mora, 1. p. c. 56. n.8.
- Verba enunciativa defuncti propter aliud cum iuramento inducunt dispositionem, 2. p. c. 2. n.7.
- Verbum semper, vel perpetuo, intelligitur secundum subiectam materiam, hoc est, secundum naturam & vitam actionis, super qua interponitur, 3. part. c. 1. n.10.
- Vestium vel iocalium datio seu promissio ab sponso sponsae ultra octauam partem dotis, firmatur iuramento, 1. p. c. 14. n.5.
- Via ordinata procedens super rescissione, non vero super nullitate contractus, non impedit viam exsequutiuam, 1. p. c. 2. n.29.
- Vicarius constitutus ad certum tempus cum iuramento de non renocando eum ante tempus, an possit renocari? 1. p. c. 38. n.14. & 19.
- Vir non tenetur dare uxori fideiussores seruandae dotis, non obstante lege vel consuetudine contrarium disponente datus fideiussor hoc casu tenebitur, 1. par. c. 21. n.1. & rationes huius assignantur, ibi. n.2. vbi intelligitur textus in l. 2. C. de fideiuss. dot. dentur.
- Vir bene potest recipere fideiussorem dotis sibi soluenda, ibi. n.4.
- Vltima voluntas deambulatoria est vsque ad mortem, 2. p. c. 1. n.1.
- Vsurae sunt prohibitae omnium iure, 1. p. c. 1. n.1.
- Vsurae possunt peti etiam iure Canonico ratione eius quod interest, ibi. n.3.
- Vsuraria exceptio non impedit executionem instrumenti quarentigij iurati, ibi. n.34.
- Vsuratum criminis quis sit iudex competens? ibi. numero 35.
- Vsuceptio triennij est mere fauorabilis, & ideo non tollitur nisi per sententiam, 3. p. c. 1. n.26.
- Votum illarum rerum, quae sunt licitae de se, quatenus tamen maius bonum impediunt, nullo modo obligat nec est seruandum, 1. p. c. 72. num. 8.
- Votorum commutatio in melius sustinetur, ne maius bonum impediatur, ibid. n.10.
- Vxor separata viro, quoad totum & mutuum cohabitationem, non potest committere adulterium, etiam de viri licentia, imo si hoc contingat, ambo puniuntur, 1. p. c. 1. n.77.
- Vxor constante matrimonio non potest fundum dotalem alienatum per maritum petere, quia maritus est dominus dotis, ibid. n.95.
- Vxor cum consensu & licentia mariti an possit in iudicio repetere constante matrimonio fundum alienatum & traditum per maritum? ibid. n.107.
- Vxor debitoris, qui cessit bonis, an possit petere, ut maritus sibi tradatur pro sua dote & aliis bonis paraphernalibus, priusquam aliis creditoribus posterioribus? 1. p. c. 18. n.7.
- Vxor non potest se obligare pro socero, 1. part. cap. 5. n.5.
- Vxor absque viri licentia potest sepulchrum eligere, 2. p. c. 4. n.4. hoc tamen est verum per viam vltimae voluntatis, in qua & dotem potest pro sepulchra assignare, per viam autem contractus minime, nisi tantum sepulchrum eligere, ibid. n.6.
- Vxor potest testari absque licentia viri, ibid. n.5. Contrarium tamen introduci potest statuto vel lege, ibid. n.8.

F I N I S.

